

En ordlös föreställning om hur musik blir till och hur den kan låta och kännas.

Vad är musik, vad gör musik och vem gör musik? Dessa frågor är utgångspunkten i Familjen Stråke – en ordlös undersökande familjeföreställning från 4 år.

Lär känna stråkfamiljen och dess medlemmar Violin, Viola, Cello och Kontrabas. Kan en kontrabas bli arg? Hur låter en cello när den sjunger? Kan det bli kaos? Hur uppstår harmoni?

Det blir klassiskt, folkton, jazz, tango och kanske något mer. Med visuell medvetenhet och poetisk känsla utforskas och presenteras musiken från ett nytt perspektiv. Familjen Stråke är en familjeföreställning för barn från 4 år.

Föreställningen är skapad i nära samarbete mellan ensemblen och den prisbelönte regissören Bernard Cauchard, som bland annat fick Svenska Teaterkritikers Förenings barn- och ungdomsteaterpris 2016 för sin uppsättning Papper – en ordlös saga om livet med motiveringen att han *”skapat ännu ett hänförande allkonstverk, förbluffande kreativt, humoristiskt och rikt på atmosfär”*.

Medverkande:

Karolina Weber Ekdahl, violin
Olof Ander, violin
Christina Wirdegren Alin, cello
Jonas Dominique, kontrabas

Regi: Bernard Cauchard Musikaliskt arrangemang: Jonas Dominique
Kostym: Hedvig Bergman Projektledare: Karolina Weber Ekdahl

Familjen Stråke har tagits fram med stöd av Konstnärsnämnden och Musikverket.

Kontakt: Karolina Weber Ekdahl
Telefon: 070 24 90 703
Mail: weberekdahl@gmail.com

Förslag på citat att använda ur recensionen nedan:

“..fyra fint regisserade stråkmusiker trollar fram olika sätt att leka med och spela på instrumenten”

“ musiken i Jonas Dominiques arrangemang spelar förstås en väldigt viktig roll. Perfekt tajmad för att hålla intresset uppe “

“ Det blir en hel godispåse med klassisk musik “

“ Ett litet barn stod upp i sin stolsrad hela tiden. Uppslukad. Jag såg mig själv i henne “ /**Gunilla Brodrej, Expressen**

Publikkommentarer:

“ Jag tyckte synd om pappan som blev sjösjuk “ / Noa, 6 år

” Det var så bra för ni spelade alla känslor ” / Mika, 11 år

” Ni spelade så bra, världens bästa musik! ” / Leah, 8 år

” Nu vet jag vad jag ska bli när jag blir stor. Musiker! ” / Simon 8 år

RECENSION. Det här med att intressera barn för klassisk musik kan tyckas hopplöst. Hur kan till exempel kammarmusik konkurrera med kanonaden av kommersiell popmusik? Men bara för att det finns rymdraketer slutar vi inte gå på Vasamuseet, eller hur? Det går att presentera barnen för en annan värld. En akustisk, lekfull, möjlig. Tillika helt utan pedagogiska pekpinningar som i **Bernard Cauchards** finurliga föreställning för fyraåringar ”Familjen Stråke” på Folkoperan. (På turné i Region Stockholm i höst).

”Det här är en konsert”, informerar mamman bredvid mig sina båda barn. Är det, tänker jag. Men det blir det faktiskt på sätt och vis. Inte som det brukas på barnkonsert genom att en flåshurtig värd försöker fånga publiken på publikens nivå. Utan genom att fyra fint regisserade stråkmusiker trollar fram olika sätt att leka med och spela på

instrumenten. Låter oss upptäcka instrumentens möjligheter tillsammans med dem.

Inledningsvis är det bara fyra stråkar som skjuter ut som grenar genom scenens svarta ridå. Sen kommer musikerna fram. I början sysselsätter de sig bara med själva stråkarna. Publiken tystnar i andäktig spänning. Vad ska hända? Och sen kommer instrumenten fram.

”Det där instrumentet är jättestort! vad kallas det?” utbrister ett litet barn spontant. När **Jonas Dominique** lägger sig ner bakom sitt instrument syns han ju inte ens. Mamman viskar till svar.

En fiol kan se ut som en segelbåt. Fyra stråkar kan forma en ram, eller ett fönster. Stråkinstrument kan spelas på olika sätt. Man kan härma varandra med hjälp av Beethovens femma. Och man kan bråka genom **Piazzolla** och ro sin båt med **Schubert**. För musiken i Jonas Dominiques arrangemang spelar förstås en väldigt viktig roll. Perfekt tajmad för att hålla intresset uppe. **Beethovens** femma är till exempel perfekt för en härmningslek. Det blir en hel godispåse med klassisk musik till slut. Men inte bara.

Violinisten **Karolina Weber Ekdahl** sätter sig på golvet med sin violin och börjar prova ackord. **Olof Ander** ansluter med sin viola. Som att de satt och letade sig fram med var sin liten banjo. Och det blir till en låt - det är ju **Avicii** ”Wake me up”! Då faller detta mammahjärta en liten tår. Familjen Stråke är som en version av den klassiska ryska dockan. Stor, mellan, mindre, minst. Alla lika perfekta in i minsta detalj. Och som final kommer en pytteliten Suzuki-fiol fram under cellistens (**Christina Wirdegren Alin**) stol, en supergullig fiolbebis, som musikerna hänfört riktar sina stråkar mot som för att visa att ”nu spelar vi för dig, lilla pilt”. Och så gör de det.

Och vi har lärt oss något fint om vad musik kan vara. Utan att ett enda ord har blivit sagt från scenen.

Ett litet barn stod upp i sin stolsrad hela tiden. Uppslukad. Jag såg mig själv i henne.

Gunilla Brodrej, Expressen

